

Ἀπολυτίκιον.

Εξ υψους κατηλθεις ο ο ευσπλααγ
χνος τα φηνκατε δε ζω τριι η με ε ρον
ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
(Τὸ αὐτό)
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ^Nπομεινας αγα^Γθε^Δ
ο θα^Δνατω τον θα^Δνατον σκυλευσας και
ε^Γεγερσιν^Nδειξας ως Θε^Δος^Δμη παριδης ους
ε^Γπλασας τη χει^Γει^Δρι σου^Δδει ζον την φι
λαν θρω^Γπι αν σου ε^Δλε^Δη^Δμον^Δδε ζαι την
τε^Δκουσαν σε Θε^Δο^Δτο^Δκον^Δπρε σβευ ου
σαν υ^Δπερ η^Δμων^Δκαι σω^Δω^Δσον Σω^Δτηρ η
μων^Δλα^Δον^Δαπεγνωσμε ε^Δνο^Δο^Δο^Δον^Δ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος λη Γα

Ἄ νε στης εκ νε κρωνη ζω η τωων α α
παν των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ζιν
ε ε βο ο ο α παυ σα σθε των δα κρυ ων
τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α σθε
κρα ζα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω ω πων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Ἄ να στα ας εκ του τα α φου ως α

λη θως ^Δταις ο ^Γσι ^Νι αϊς προ σε ε τα ζας
 γυ ναι ^Δξι ^Γκη ρυ υ ^Νζαι την ε γερσιν α πο
 στο λοις ως γε γρα πται ⁶ και δρο μαι ος ο Πε
 τρος ε ⁶πεστη τω μνη μα τι ⁶ και το φως εν τω
 τα φω ⁺ο ρων κα τε πλητ τε το ⁶ο ο θεν και
 κα τει δε τα ο ^Γθο ο νι α ^Νμο ο να ^Γχω
 ρι ^Γις του θει ου σω μα τος εν αυ τω κα τα
^Γκει με να ^Μ και ^Γπι στευ σα ας ε ε βο η η σε
 δο ^Νξα σοι Χρι στε ο Θε ος ^Δο τι σω ζεις α
 παν τας ^ΜΣω ω τηρ ^Γη η μων ^Ντου Πα τρος γαρ
 υ ^Γπα αρχεις α πα αυ γα α σμα ^γ

και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι
 βω τον το πα να γι ον ο ο ρος την φω ταυ
 γη νε φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι
 ον κλι μα κα τον λο γι κον Πα ρα δει σον της
 Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης πα σης
 το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη ρι α α
 εν αυ τη δι ε πρα α χθη τω κο ο ο
 σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γ κλη μα των
 δι α του το βο ω μεν αυ τη πρε σβευ ε

τω σω Υι ω ω και Θε ω των πται σμα των
α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι τοις ευ σε βως
προ σκυ νου ου σι τον πα να α γιον το ο κο ον
σου

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ. Γα

Ἀν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε ε
σφρα α γι σα αν το Αγ γε λος τον λι θον εκ
της θυ ρας α πε ε κυ λι ι σε γυ ναι κες ε
θε α σαν το ε γη γερ με νον εκ νε
κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν το τοις μα
θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης

η ζω η των α πάν των και δι ε λυ θη
 τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ζα α
 σοι
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Τα μυ ρα της τα φησαι Γυ ναι κες κο
 ο μι σαα σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα
 φου ου η κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ
 ων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο μι σαα σθε
 κρα ζα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι στος
 ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι

ως Θεός το γένος των ανθρώπων
 και νυν και αεί και εις τους αιώ
 νας των αιώνων αμήν
 Επισοιχαίρει κεχαριτωμένη
 πασα η εκκλησία Αγγέλων το συστή
 μα και ανθρώπων το γένος η γία
 σμενεναέ και Παράδεισε λογικε παρ
 θενικον καυχημα εξης Θεος εσαρ
 κωθη και παιδιον γεγονεν ο προαιώ
 νων υπαρχων Θεεος η ημων την γαρσην
 μητραν θρονον εποιοισε και την σην γα

^N
στερα πλατυ τερανου ρα νωνα πειειργασαα
^Γ ^Γ ^N
το ε πι σοι χαι ρει κε χαρι τω με νη
πασα η κτι σι ις δο ζα α σοι ^Γ

Εὐλογητάρια.

Ἦχος λη Πα —

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
μεταδι και ω μα ταςου

Των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη
ο ρων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα του

θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον
τα και συν ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν τα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
μεταδι και ω μα ταςου

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ

σιν ω μα θη τρι αι κιν να τε ο α

στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε

φθεγγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις

τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ

ε ζα νε εστη του μνηματος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μετα δι και ω μα τας ου

Αι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον

προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι αλλ ε

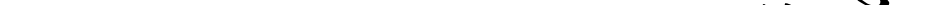
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την

x_9

$\overset{\Delta}{\chi} \overset{\kappa}{\eta} \text{Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον}$

χ^M_q μ ρ ϕ ρ γ ν α κ ϵ τ α μ ν ρ ω

 ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ε

νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο

με ενου τι με τα νεκρων τον ζωντα λο

—
του μνηματος

^χ_q

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι x
q

^χ_q Προσκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου
του Υι ο ον τε και το Αα γι ον Πνευμα ^χ_q την
Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α ^{γ'}_η συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γιος ^χ_q Α γιος ει Κυρι ε ^χ_q
^χ_q Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας τωνα ι ω νων α μην ^κ
^χ_q Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^χ_q χαρ
μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα
ρε ε σχες ^{γ'}_η ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

θρωπος x
q

x
q Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α y'
n

αλ λη λου ι α δο ο ξασοιο Θεος (Δίς) x
q

Τὸ γ'. x
q Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

α αλ λη λου ι ι ι α δο ξασοιο Θε

ο ο ο ος x
q

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

^Γ
^χ
^ν ^N
 Ἐκ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος
 με πει ρα ζει ^Δ ταις η δο ναι αις φλε γει με ⁶
 ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ ρι ε
 τρο που μαι του τον ^ν
^ν ^N
 Οἱ μι σουν τες Σι ων ^Δ γε νη θη η
 τω σαν δη πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος ^Δ
 συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ χε νας αυ των το μη

βα⁵σα⁵ νων
 Δ^χο^ν ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^ΔΚαι νυν και α ει και εις
 τους αι^χ ω νας τω ναι ω νων α μην
 Α^ν γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν
 τα φως εκ φω το ος Θε ος με γας ^Δσυν Πα τρι
 υ μνου ου μεν αυ το ο και τω Λο γω

Ἀντίφωνον Β'.

Η^ν καρ δι α μου τω φο βω σου σκε
 πε σθω^Δ τα πει νο φρο νου ου ου σα⁶ μη υ
 ψω θει σα απο πε ε ση εκ σου ου πα νοι κτιρ

μον

ν
Α

^N
ν Α Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως

ελ πι ι δα ου δει σει το τε ^Δν Α ο τε πυ ρι τα

πα αν τα κρι νει ει και κο λα σει ν Α

^χ ^N
ν Α Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δν Α και νυν και α ει και εις

τους αι ^χω νας των αι ω νων α μην ν Α

^N
ν Α Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος

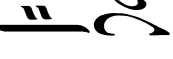
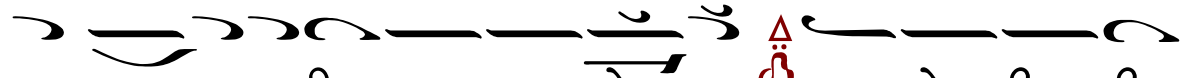
βλε πει και προ λε γει τε ρα του ργει υ ψι

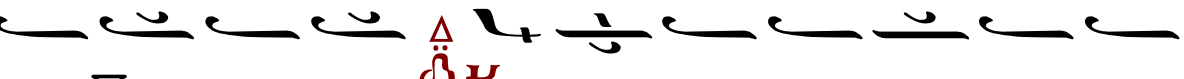
ι στα ^Δν Α εν τρι σιν ε να Θε ον με ελ πων ^εν Α ει

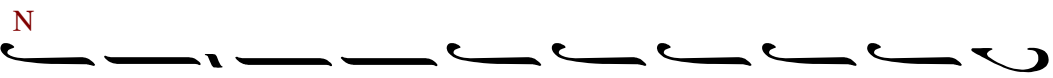
γα ρ και τρι λα μ πει μο να ρ χει το θει ον ν Α

Ἀντίφωνον Γ'. ^ν ^Ν
^ν **Ε** κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε

 προ σχεις κλι νον μοι το ου ους σου βο ων τι ^Δ

 και κα θα ρον πριν α ρης με ^Δ α πο των εν

 θεν δε ^ν
^ν ^Ν **Ε** ^Δ   **Δ**

 νων πας αυ θις α να λυ σει ^Δ του λα βειν βα

 σανους η γε ε ρα των βε βι ω μενων ^ν
^ν ^Ν **Δ**
^ν **Δ** ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι ^Δ **Κ** αι νυν και α ει και εις

 τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^ν
^ν ^Ν **Δ**
^ν **Δ** γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι

α μο να ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α
να αρχος εξ ου εφυ ο Υι ος α χρο ο νως
και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν θρο νον
εκ Πα τρο ος συ νεκ λαμ ψαν
Ἀντίφωνον Δ'. γ^N
δου δη τι κα λον η τι
τερ πνον αλλ η το κα τοι κειν α δελ φους
α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ γει
λα το ζω η η ναι ω νι αν
Του εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να
του α γρου κο σμων κε λευ ει μη δειν φρον τι
ζειν

^χ_ν ^N Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Δ_ν Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας τω ναι ω νων α μην ^ν_ν
^ν_ν ^N Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι
 τι α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως ^ν_ν
 Θε ος του το γαρ ε στι ^Δ_ν Πα τρι τε και Υι ω
^Δ_ν ο μο ου σιον κυ ρι ως ^ν_ν
 Τὸ Προκείμενον. ^ν_ν ^N Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις
 τον αι ω να ^Δ_ν ο Θε ο ος σου Σι ω ν ^Δ_ν εις
 γε νε αν και γε νε αν (Δίς) ^ν_ν
 Σπύχ. ^χ_ν ^N Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον ^Δαι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η
μου ^χψα λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ
χω ^Δ

Τὸ τρίτον.

^N^ΔΒα σι λευ σει Κυ ριος εις τον αι ω να ^Δ
ο Θε ος σου Σιων ^χεις γε νε αν και γε νε
^Mα α α αν ^ν

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

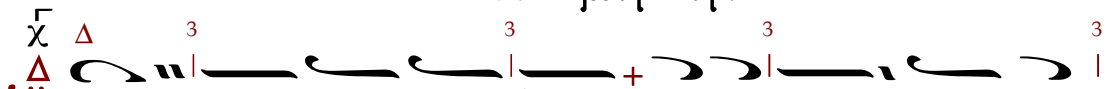
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

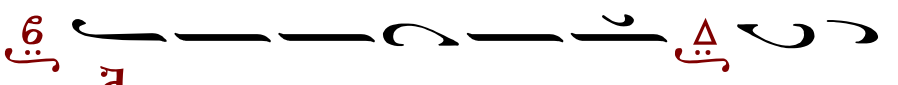
Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
Κυ υ ρι ον

Τὸ τρίτον.
Ἀι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο'ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: **Κ**αι τω πνευματί σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: **Δ**οξα σοι Κυριε δοξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἦχος Δι

λε η μου ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και

κα τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε

ξα λειψον το α νομημα μου

πι πλει ον πλυ νον με α πο της

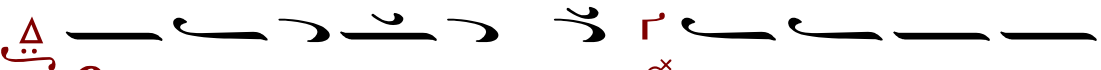
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας

μου κα θα ρισον με

ο τι την α νο μι αν μου ε

γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε

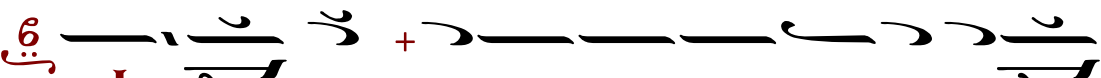
νω πιον μου ε στι δι α παν τος

Cοι μο νω η μαρ τον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι

και ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης

εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

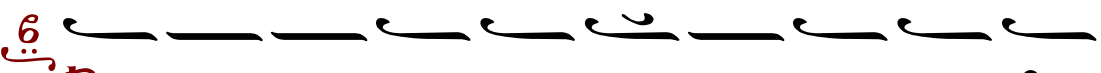
φθην και εν α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε

με η μη τη ρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ας σου ε δη λω σας μοι

Pαν τι εις με υσ σω πω και κα θα

ρι σθη σομαι πλυ νεις με και υ περ χι
ο ο να λευ καν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν
και ευφρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε α τε τα πει νω με ε ε να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου
α πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας
α νο μι ας μου ε ζα λει ψον

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε
μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι
σον εν τοις εγ κατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λησ απ ε μου

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ζον με

Δι δα ζω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

α σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ
νην σου

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ζεις και
το στο ομα μου α να γ γε λει την αι νε σιν
σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη
σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε
τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και
τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ζου δε

νω σει

6.

6. **Α** γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

 κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη

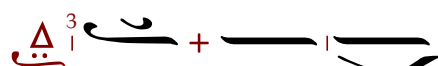
 θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

 Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και

 ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω

 μα τα

6. **Τ**ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

 σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε

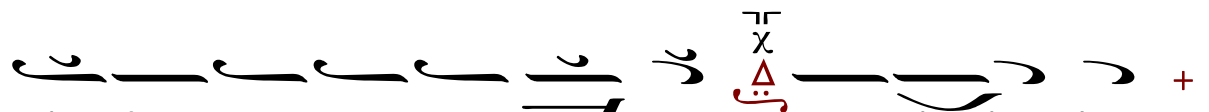
 η σον με ο Θε ος

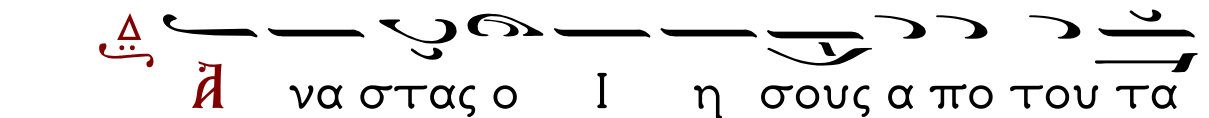
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

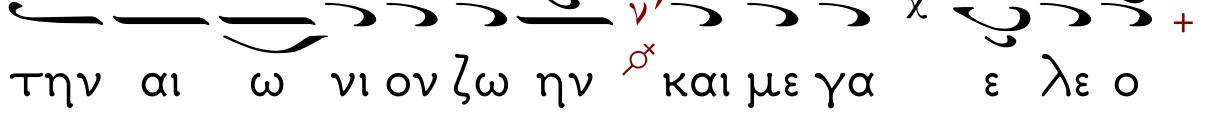
γι ω Πνευ μα τι **Τ**αις των Α πο στο ο
λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων εγ κλη μα
των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην **Τ**αις της Θε ο το ο
κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων εγ κλη μα
των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το

 πληθος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον +

 το α νο ομημα μου

 να στας ο Ι η σους α πο του τα

 φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

 την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^ΓΧ^Δ
^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
 (δίς)

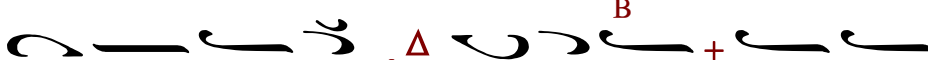
^Δ
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε ε η

 σο ο ον

α σι τοις πι στοις α πα θει αν και αφ θαρ σι
αν βλυ ζου σαν εκ πλευ ρας δε α γι ας πη γην
α θα να τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα
φου α ι δι ον

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε

ως ευ πρε πης ταις γυ ναι ζιν ο Αγ γε
λος νυν εμ πε φα νι σται και τη λαυ γη φε ε
ρων της εμ φυ του συμ βο λα α υ λου κα
θα ρο τη τος τη μορ φη δε μη νυ υ ων το φε γ γος
της α να στα σε ως κρα ζει ε ζη γερ θη ο Κυ

ρι ος

Γ

Θεοτοκίον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Γ

Π Ν
Δε δο ζα σμε να πε ρι σου λε λα λην

ται εν γε νε αι αις γε νε ων η τον Θε ον

Λο ο γον εν γα στρι χω ρη σα σα α γνη δε

Ν Π
δι α μει να σα Θε ο το κε Παρ θε ε νε δι ο

Γ
σε παν τες γε ραι ρο μεν την με τα Θε ον

προ στα σι ι αν η μων

Γ

Ὁ Κανόνας τῆς Ἀγίας.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς σαῖς μου, ὦ Χαριτίνη χάρισι, τὸν νοῦν χαρίτωσον, χαριτωθεῖσα ἄθλοις ἱεροῖς, ἱερῶς ἀνυμνήσαί σε, ὡς ἀθληφόρον Μάρτυρα, καὶ παρθενία διαλάμπουσαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ χάρις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ χαριτώσασα, χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε πλοκαῖς, καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον, κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν, ἀνδρειοφρόνως ἐναθλήσασαν.

Δόξα...

Σταυρῷ σε, ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανόήσασα, ἡ εὐκλεής σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χωρίον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, θεογεννητορ ἄχραντε· διό, Χαριτίνη ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρμὸς.

Ὁ στε ρε ω σας κατ αρ χας του σου ρα
νους εν συ νε σει και την γην ε πι υ δα των
ε δρα σας εν τη πε τρα με Χρι στε της Εκ
κλη σι ας στη ρι ζον ο τι ουκ ε στι πλη ην
σου α γιος μο νε φι λαν θρω πε
Δο ζα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε
Κα τα κρι θεν τα τον Α δα μ τη γευ σει
της α μαρ τι ας της σα ρκος σου το σω τη ρι
ον πα θος ε δι και ω σε Χρι στε αυ τος γαρ

ουχ υ π^Γευθ^Γυ^Δνος της του θ^Γα να του π^Δει^Γρα

πε^Γφη^Γνας ο^Ν ανα^Γμα^Γρ^Γτη^Γτος

Δ^Γο^Γ ζ^Γα^Γ τη^Ν Α^Γ γ^Γι^Γ α^Γ να^Γ στα^Γ σει^Γ σου

Κ^Γυ^Γ ρ^Γι^Γ ε^Γ

της^Π Α^Ν να^Γ στα^Γ σε^Γ ως^Γ το^Γ φω^Γς^Γ ε^Γ ξε^Γ λα^Γμ

ψ^Νε^Γ το^Γ ι^Γς^Γ εν^Γ σκο^Γ τει^Γ του θ^Γα να^Γ του^Γ και^Γ σκι^Γ α^Γ κα

θ^Νη^Δ με^Γ νο^Γ ις^Γ ο^Γ Θε^Γ ος^Γ μου^Γ Ι^Γ η^Γ σου^Γς^Γ και^Γ τη

αυ^Γ του^Γ Θε^Γ ο^Γ τη^Γ τι^Γ τον^Γ ι^Γ σχ^Γυ^Γ ρον^Γ δε^Γ σμε^Γν

σας^Δ του^Γ του^Γ τα^Γ σκε^Γυ^Γ η^Γ δι^Γ η^Γ ρ^Γ πα^Γ σε

Υ^Γ πε^Γ ρα^Γ γ^Γι^Γ α^Γ Θε^Γ ο^Γ το^Γ κε^Γ σω^Γ ω^Γ σον

η^Γ μας

Π Ν Γ
Γων Χε ρου βιμ και Σε ρα φιμ ε δει χθης
υ ψη λο τε ρα Θε ο το κε συ γαρ μο νη
N Δ q Γ
ε δε ζω τον α χω ρη τον Θε ον εν ση γα
Γ
στρι α μολυντε δι ο πιστοι σε πααντες
υμνοις α ει μακα ρι ζο μεν

Ὁ Κανόνας τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεῖος τῆς σαρκὸς ἔρωτας, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥηγνύμενον πρὸ ποδῶν, Μαρτυρικῶν τὸν δυσμενῇ βλέποντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, αἴνεσιν αὐτῷ προσενέγκωμεν.

Δόξα...

Ἰσχὺ ἡ παντουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, σῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερικῶς τὴν κατάφλεξιν.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην σε Ἀγνή στέργουσα, σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι, Μάρτυς Χαριτίνη δεδόξασται.

Μεσώδιον Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν ἀγαπήσασα,
τῶν ὀρωμένων τὸ ῥευστὸν καταλείψασα, ταῖς
θεϊκαῖς ὠχύρωσαι ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς τὸ
στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα
εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ
ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῇ, στέφανον κόρη,
Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς
ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς
ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς
ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ
σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν
λύτρωσιν δώρησαι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ, Ἰδοὺ σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Στίχοι

Ὅπερ δι' εὐχῆς εἶχε, σαρκὸς τὴν λύσιν,
Ἴδου δι' εὐχῆς λαμβάνει Χαριτίνη.
Πέμπτην Χαριτίνη εἰσέδραμεν ἄστῳ Θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Μαμέλχθης.

Στίχοι.

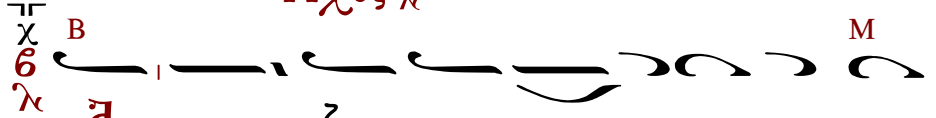
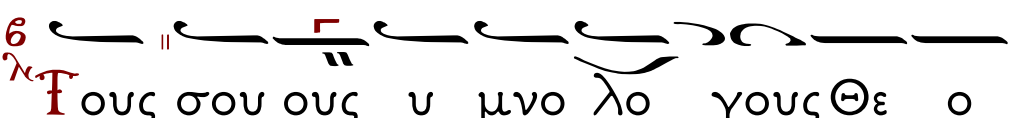
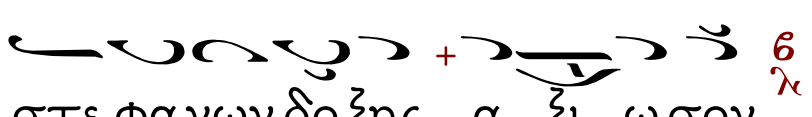
«Ὁμοῦ λελουμένην με Χριστὲ προσδέχου,
Μαμέλχθα φησὶ καὶ λίθοις βεβλημένην».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ὀπτασίας Κοσμᾶ Μοναχοῦ, φοβεράς καὶ ὠφελίμου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

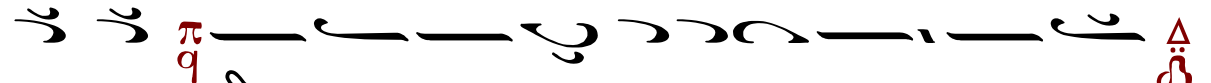
Ἦχος Γ'τος

Ὡδὴ α'. νοι ζω το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε
 ρευ ζομαι τη Βασι λι δι Μητρι και ο
 φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ ρι ζων και α α
 σω γη θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα
 Ὡδὴ γ'. τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
 στερε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου
 Ὁ α' χορός στε φανων δο ξης α ξι ω σον

Ὡδὴ δ'.
 Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
 λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
 σου του υ ψιστου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γα ζε
 δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε
 Ὡδὴ ε'.
 ε ζε στη τα συμ παν τα ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θε ον και τε το κας α χρο
 νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα

Ὡδὴ στ'. ⁶_λ
 τὴν θείαν ταύτην καὶ παντίμον τέλουν

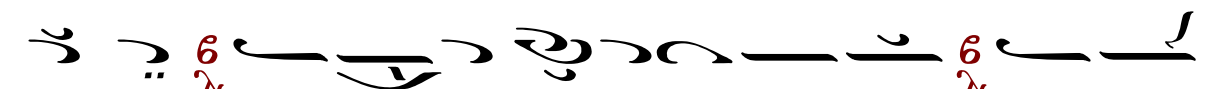

 τες ἐορτήν οἱ θεοφρόνες ^π₉ τῆς Θεομή

 τορος ^π₉ δευτέρας χειράς κροτήσωμεν ^Δ_Δ

 τον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶_λ

Ὡδὴ ζ'. ⁶_λ
 Οὐκ ἐλάτρευσάν τη

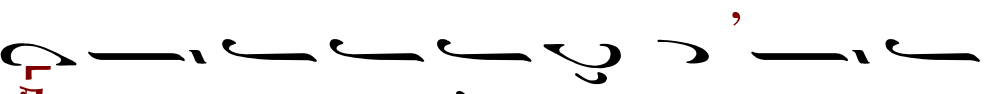

 κτίσει οἱ θεοφρόνες ⁶_λ παρά τον κτί

 σαντά ⁶_λ ἀλλὰ πυρός ἀπειλήν ⁶_λ ἀνδρεί

 ὡς πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον ⁶_λ υ

 περυμνηήτε ^π₉ ὧν Πατέρων Κύριος

^Δ_Δ
 καὶ Θεὸς ἐλογητοῦσιν ⁶_λ

Ὡδὴ η'. ⁶_λ
 Ἄνιμου ἐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ^{6λ}

^{6λ} Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δ το τε μεν τυ που μενος ^{6λ} νυν

δε ενεργ ουμενος ^π την οι κου με νην α πα

σαν ⁺ α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δ τον Κυ ριον

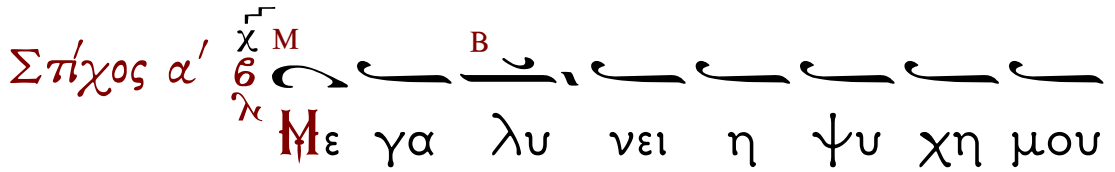
υ μνει τε τα ερ γα ^π και υ πε ρυ ψου τε ^Δ εις

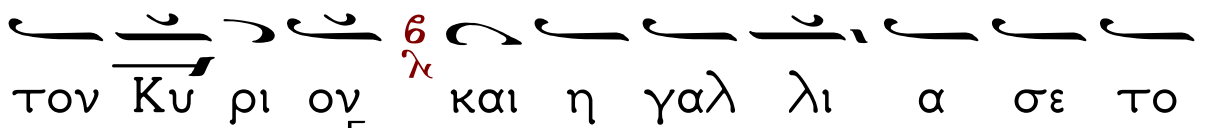
παν τας τους αι ω ω να α α α ^{6λ} ας

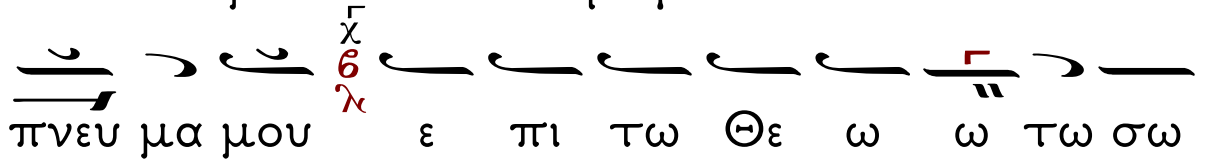
Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα ᾠχου ᾠτος

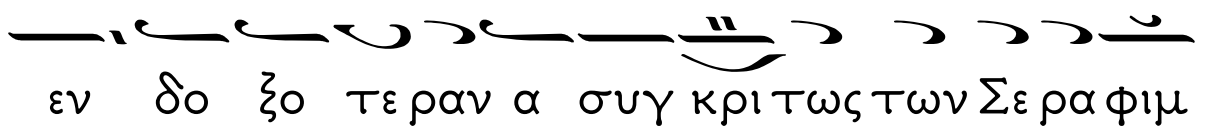
Στίχος α' **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

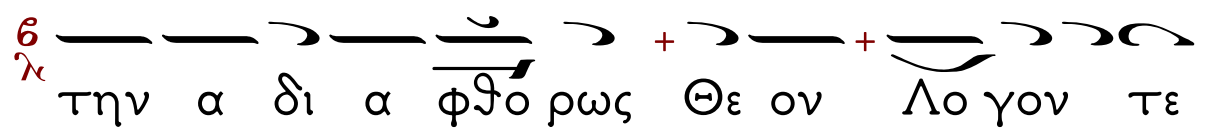
 τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

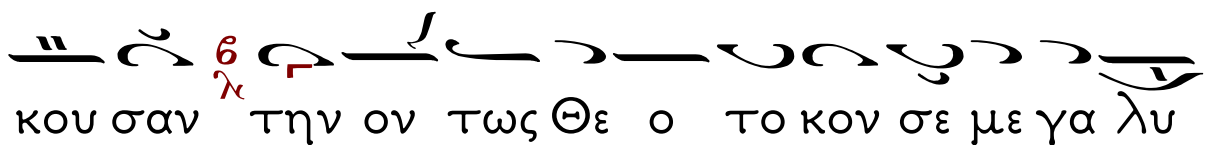
 πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου

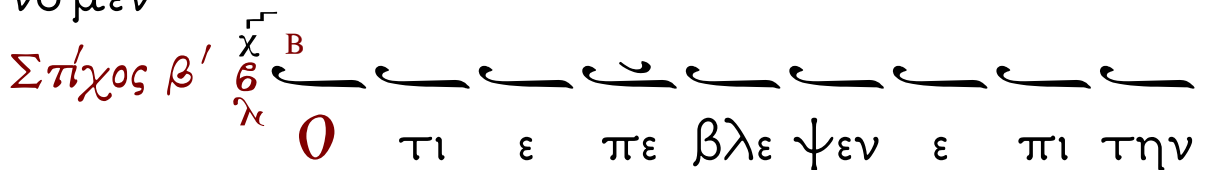
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο μεν

Στίχος β' **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 γαρ α πο του νυν ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 σαι αι γενε αι ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 νο μεν ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 Σπύχος γ' ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 ο νο μα αυ του ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 και το ε λε ος αυ του

^Γ_λ
⁶_λ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 με νοις αυ τον
 B

⁶_λ

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν
⁶_λ

Σπύχος δ' ^Γ_λ
⁶_λ

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
 ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
 ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των
 B

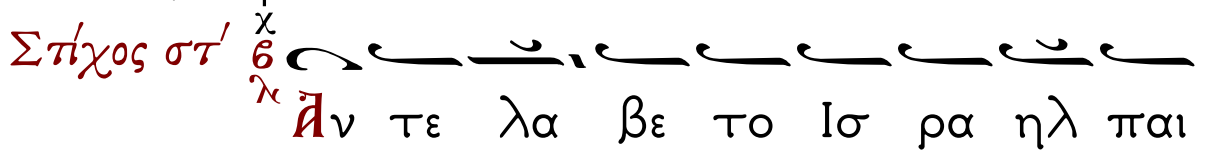
⁶_λ

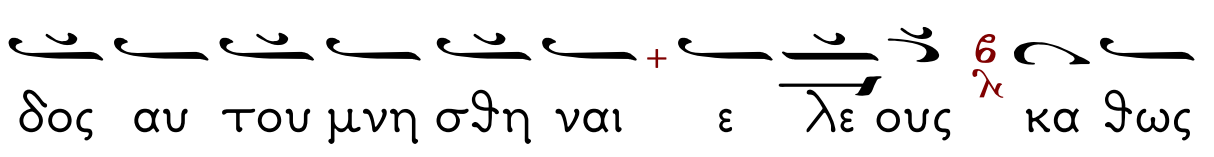
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

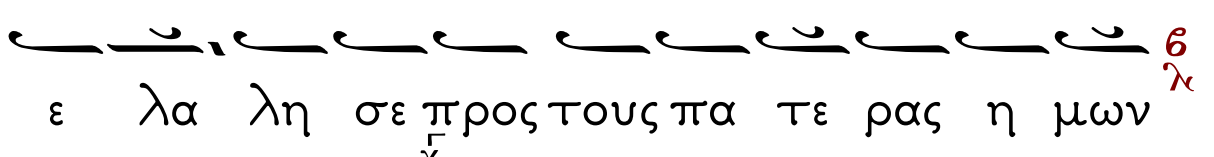
εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν
 Σπύχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

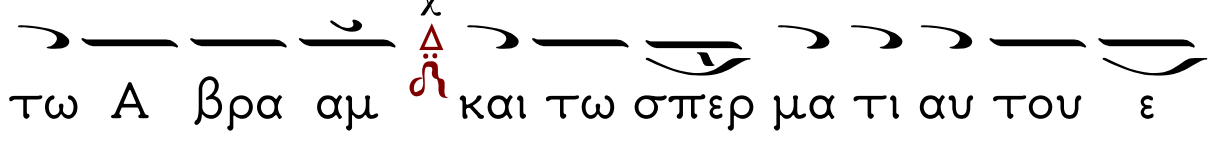

 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα

 λυ νο μεν

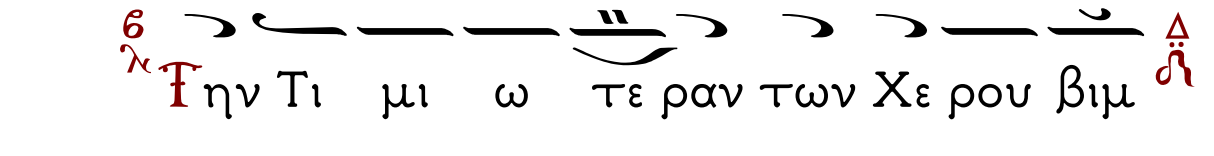

 Σπίχος στ' Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

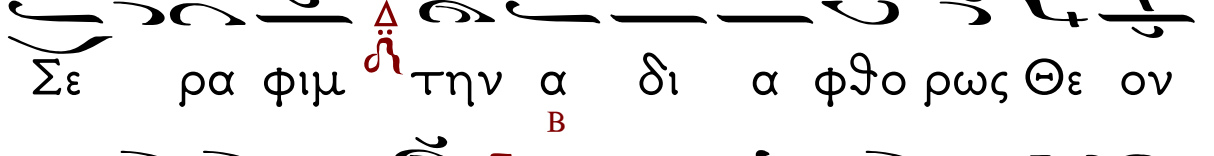

 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

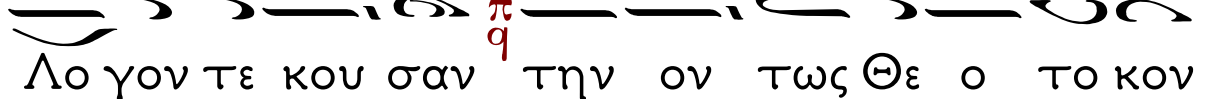

 τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

 ως αι ω νος

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

 Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

μη ην

γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος

(Δίς)

η μων

ψ ου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον

η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο

δι ω των πο ο δω ων αυ του

Ο β' χορός: Ο τι ι Α α γι ο ος ε στι ι ν

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἐωθινὸν ΣΤ'.

Δει κνυ ων ο ο τι α

αν θρωπος Σωτερ ει ει κα ατ ουσι ι αν

α να στας εκ του μνη ηματος βρωσεως

συ υμ με τε ε σχες και με σον στα ας ε

δι ι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ

σειν ευ θυς δε προ ο ος ου ρα α νι

ον α νε ε λη φθη ης Πα τε ε ρα και Μα

θη η ται αι αι αι αι αις πε εμ πειν τον

Πα ρα κλη τον ε ε πη γγει ει λω Υ περ

θ ε ε Θε ε α αν θρω πε δο ζα τη

ση η ε γε ερ σει ει ει

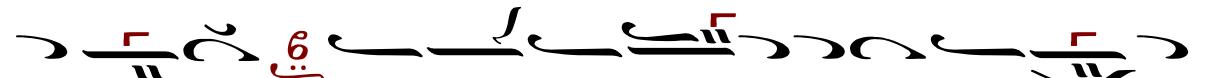
Θεοτοκίον.
 0 Ποι η η τη ης της κτι

 ι σε ως και Θε ε ος τω ων α πα αν των

 σαρ κα βρο τει ει αν ε ε λαβεν εξ α α

 χραν τω ων αι μα α των σου πα να γι α α

 Πα αρ θε ε νε και γαρ φθα ρει ει σαν

 πα α σαν την φυ σιν ε ε και νου ουρ γη

 σε πα λιν ως προ ο του το ο κου κα τα λι

 πω ω ω ω ω ν με τα το κον ο θεν

 πι στω ως σε πα αν τες α νευ φη η μου

 ου μεν κρα α ζον τες Χαι ρε Δε σποι οι να

 κο ο σμου ου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος λδ Νη

Π α α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι αι νει
ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

δυ να α α α μεις α α αυτου ου σοι πρε
 πει υ υμνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω
 Του ποι ησαι εν αυτοις κριμα εγ
 γραπτον δοξα αυτη εσται πασι τοις ο
 σι οις αυτου
 Κυ υρι ε ει και κριτηρι ω
 παρεστης υ πο Πιλα του ου κρινομενος
 αλλ ουκ α πελειφθης του θρονου τω Πατρι
 συγκααθεζομενος και αι αναστας
 εκ νεκρων τον κοσμον ηλευθερωσας
 εκ της δουλειας του αλλοτριου

ως ^Ποι κτιρμων και ^Νφι λα ανθρωω προς
^ΝΑι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
 οις αυ του ^Δαι νει τε αυ τον ^Δεν στε ρε
 ω ματι της δυ να μεως αυ του
^ΝΚυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν
 μνη μει ω ^ΔΙ ου δαιοι σε ε κα τε θεν το
 αλλ ως βα σι λε α υ πνουν τα ⁶στρα τι
 ω ται σε ε ε φυλατ τον ^Νκαι ως ζω
 η ης θη σαυ ρον ^Δσφρα γι δι ε σφρα γι σαν
 το ⁶αλ λα α νε στης και πα ρε ε σxes ^Δ
 α φθα ρσι αν ταις ψυχαι αις η η μων

Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πλη θος της μεγαλω συνης αυ του
 Κυ υ ρι ε ο ο ο πλον κα
 τα του δι α α βο ο λου τον Σταυ ρον
 σου η η μιν δε δω κας φρι ιτ τει ει γαρ και τρε
 ε ε μει μη φε ε ρω ων κα θο ραν αυ του
 ου την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα
 και θα να τον κα τηρ γη σε δι α
 του το προ σκυ νου ου ου μεν την τα
 φην σου και την ε ε γεερ σιν

^χ^N
^ν
^Δ
^Δ **Α**₁ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος ^Δ ^Δ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα ρα ^ν
^ν^N
^Δ **Ο** Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την
 Α να στα σιν κη ρυ ζας ^Δ ^Δ τους μεν φυ λα
 κας ε φο βι σε ^ε^λ τα δε γυ ναι α ε φω ω
 νη σε λε γων ^ν^Δ ^ν τι ζη τει τε τον ζων τα με τα α
 των νε κρων ^Δ ^Δ α νε στη η Θε ος ων και τη
 οι κου με ε ε νη ^Δ ^Π ^N ^Δ ζω η ην ε δω ρη η
 σα α το ^ν

Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
 ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ
 γα νω
 Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη
 Θε ο τη τι τα φην κα τε δε ζω τρι η με ρον ι
 να η μας ε λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει
 ας του εχ θρου και α θα να τι σας ζω ο
 ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε ος δι α
 της α να στα σε ω ως σου φι λα αν θρω ω
 πε
 Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
 λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον
 ν

^Π
^Ν
^γ ^δ Προ σκυ νω και δο ξα α α ζω και α
 νυ μνω Χρι στε την σην εκ τα φου α να στα σιν

δι ἧς ἡ λευθερωσας ἡ μας ἐκ τῶν τοῦ
Ἀδου ἀλυτῶν δεσμῶν καὶ ἐδώρη

σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι
ον και το μεγα ε ε λε ε ος

 να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος

 μου υ ψω θει τω η χειρ σου μη ε πι λα θη

των πε νη των σου εις τε λος

^N
Το ζω ο δοχον σου μνημα φρου ρουν

τες πα ρα νο μοι ^ε ^λ συν τη κου στω δι ι ι α

ε σφρα γι ι σαν το του το ^ν ^α συ δε ως α θα

να τος Θε ος και παν το ^Δ ^Nδυ να α μοις α νε ε

στης τρι η η με ε ρος

^χ ^ν ^α ^ε ^ζ ^ο ^μ ^ο ^λ ^ο ^γ ^η ^σ ^ο ^μ ^α ^ι ^σ ^ο ^ι ^Κ ^υ ^ρ ^ι

ε εν ο λη καρ δι α μου ^χ ^α ^δ ^ι η γη σο

μαι παν τα τα θ αυ μα σι α σου

^N
^ν ^α ^δ ^ο ^ρ ^ε ^υ ^θ ^ε ^ν ^τ ^ο ^ς ^σ ^ο ^υ ^ε ^ν ^π ^υ ^λ ^α ^ι ^ς ^Α ^δ ^ο ^υ ^Κ ^υ

ρι ε και ταυ τας συν τρι ψα αν τος ο αιχ μα

λω τος ου τως ε βο α τις εστιν ου ουτος
ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν τοις κα τω
τα τοις της γης αλ λα και ως σκη νην κα τε
λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον
ε δε ζα μην αυ το ον ως θνη τον και
τρε μω ως Θε ον παν το δυ να με Σω τηρ ε
λε η σον η μας

μα ο ο ο ραν αλ λα κα α τε ε
 στει ει ει λας τον τα α ρα α α χον αυ τω
 ω ωων της ψυ υ υ χης δει ζας τας χει ει
 ρας και αι αι τους πο ο ο ο ο δα α α ας
 σου πλη ην α πι στου ου ου ουν των ε ε ε
 τι τη της τρο φη η ης με ε ε τα λη
 η η η η ψει και δι δα χων α να α
 α μνη η η η σει ει δι η η η νοι
 ζας α αυ τω ω ων το ο ο ον νουν του συ
 νι ι ε ε ναι τας Γρα α α φας οis και
 την πα τρι κην ε πα γ γε λι ι ι αν κα

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

 ^χ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

 ^Δ
Υπε ρευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο α

δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε εκλη

ται η κα τα ρα νε νε εκρωται η Ευ

α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να

τωται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν

δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων ο ου τως
ευ δο κη σας δο ο ο ζα σοι

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Νη

^Γ_ν ^Ν_Δ Δοξα ασοι τω δειξαν τι το φως ^Δ_Δ δοξα εν

υ ^ν_η ψι ιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη

^ε_λ η νη εν αν θρωποις ευδο κι α ^ν_Δ

^Ν_Δ Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ_Δ

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ^ε_λ ευ

χα ρι στου μεν σοι ^Δ_Δ δι α την με γα α

λην σου δοξαν ^ν_Δ

^ν_Δ ^Ν_Δ Κυ ρι ε Βα σι λευ ^Δ_Δ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα τορ ^Δ_Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες ^Δ_Δ Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνεύμα

ν
Δ

ν
Δ ^NΚυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ^Δε λε η σον η μας

ο αι αι ρων ⁶τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
Δ

ν
Δ ^NΠροσ δε ε ζαι την δε η σιν η μων ^Δο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος ^νκαι

ε λε η σον η μας

ν
Δ

ν
Δ ^NΟ τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος ⁶Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατρος αμην ν
Α
N
ν Α Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω
Δ
 σε Α και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι
 ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
 νος ν
Α
N
ν Α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
 η μας ν
Α
N
ν Α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ε ρων η μων Δ και αι νε τον και
 δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου Α εις τους

αι ω νασα μην ν

Δ ^N ν
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε ν

Δ 6 λ x Γ
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ζο ον

Δ Γ (τρίς) ν
 με τα δι και ω μα τα α σου

Δ ^N ν
Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ το ον σοι ν

Δ ^N Δ Γ
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι συ ^N

ει ει ο Θε ος μου ^ν

^ν ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν ^N

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^ν

^ν ^Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι ^Π

νω σκου σι σε ^ν

^ν ^N Ἄ γιος ο Θε ος ^Δ Ἀ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^ν

^ν ^N Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Π και Α γι ω ^ν

Πνευ μα τι ^ν

^ν ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω νων αμην

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

α γι ο ος ο Θε ε ος

α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

Α γι ι ι ος Α α θ α α α α α

να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α ας

Μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι
Πλάγιος α', Πλάγιος β', Βαρύς, & Πλάγιος δ'.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

να στα ας εκ του μνη μα τος και
τα δε σμα δι αρ ρη ζας του Α δου ε λυ
σας το κα τα κρι μα του θα να του Κυ ρι ε
παν τας εκ των πα γι ι δων του εχ θρου ρυ σα με
νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις σου ε ζα πε στει λας αυ τους ε πι το κη
ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα
ρε ε σχες τη οι κου με νη μο νε πο λυ ε
λε ε ε ε ε

Ἡ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

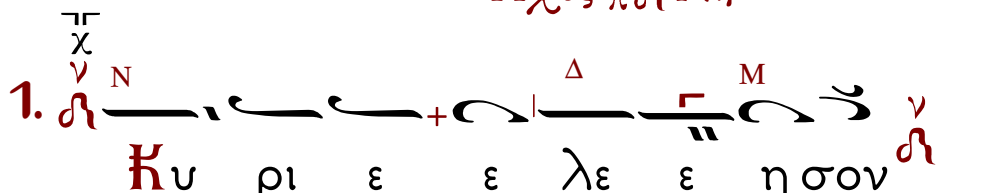
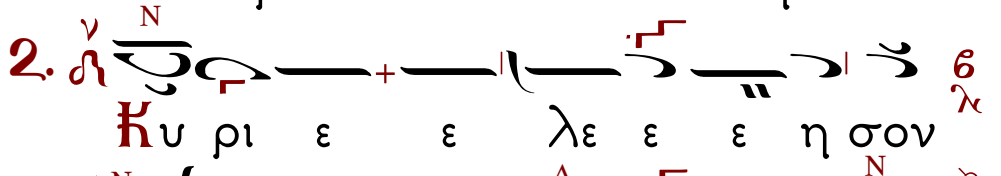
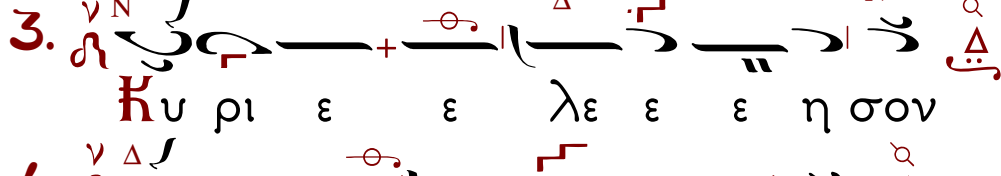
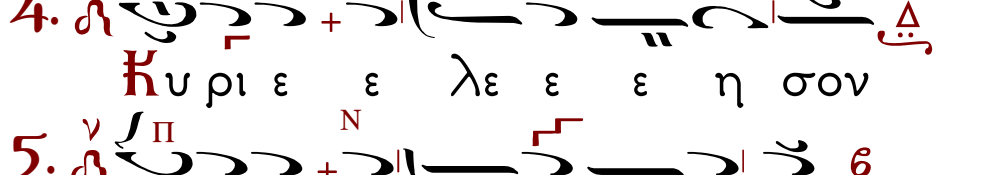
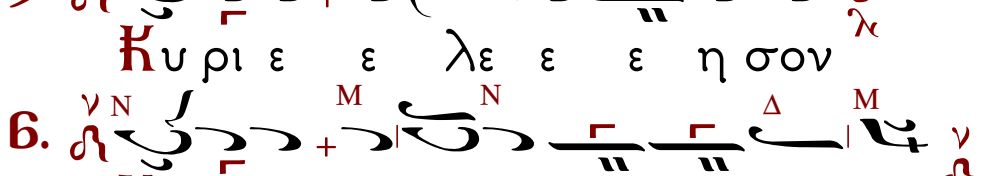
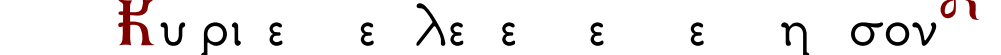
Ἦχος Δ'

Ἦ
Ση με ρον Σω τη ρι α τω κο σμω
γε ε γο νεν α σω μεν τω Α να σταν τι
εκ τα φου και Αρ χη γω της ζω ης η μων κα
θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το
νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα
ε λε ο ο ος

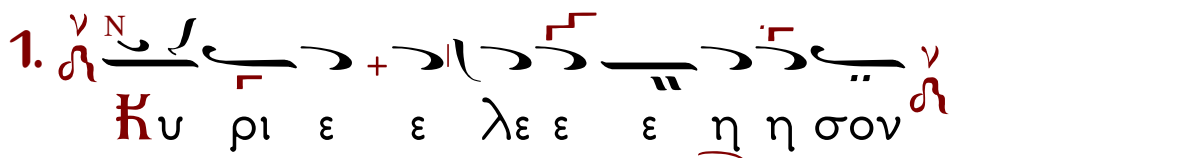
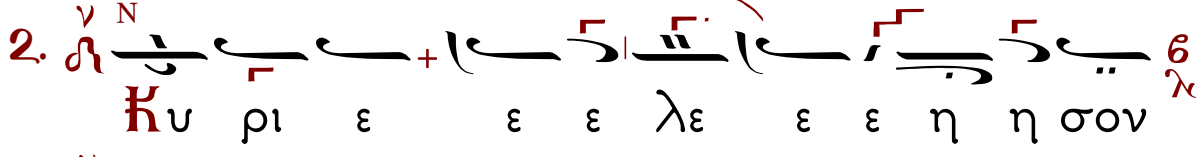
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

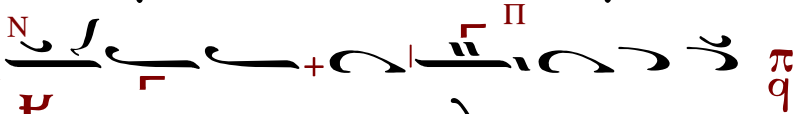
Ἦχος λ̣α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

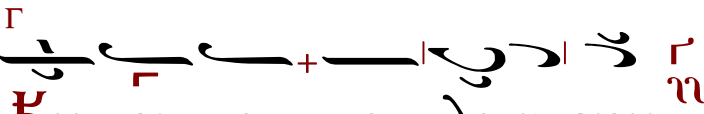
ΕΤΕΡΑ.

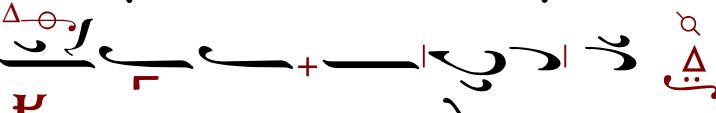
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^νΔ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γη

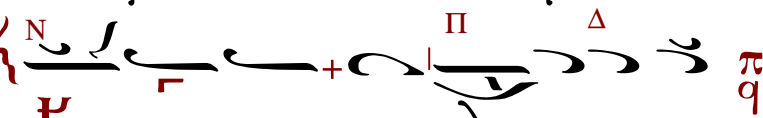
5. ^νN
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^πq

6. ^νN
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^νΔ

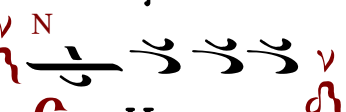
7. ^νΓ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γη

8. ^νΔ-Θ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δη

9. ^νΔ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γη

10. ^νN
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^πq

11. ^νN
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^νΔ

12. ^νN
 Γοι Κυ ρι ε ^νΔ

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Ἄ μη η̣ η̣ η̣ ν

Σπ̣χ. α' Ε̣υ λο γει η̣ ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το α γιον αυ του

Τ̣αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η̣ μας

Σπ̣χ. β' Ε̣υ λο γει η̣ ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Τ̣αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

$$\mathcal{N} + \mathcal{N}^2$$

٦

Τερ σω σον η μας

Σπ'χ. γ' Δ Κυ ρι ος Δ εν τω ου ρα νω Ζ

η τοι οίμασε τον θρονον αυτου και η βα

σι λει α αυ του παν των δε σποζει

$\overset{\text{F}}{\Delta} \overset{\text{M}}{\curvearrowright} \text{---} \overset{\Delta}{\text{---}} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \overset{\text{B}}{\text{---}} + \text{---}$
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

2222+2222

٦

τερ σω σον η μας

Σπύχ. δ' $\overset{\chi}{\underset{\Delta}{\text{Ε}}}$ $\overset{M}{\text{υ}}$ $\overset{\Delta}{\text{λο}}$ γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα εργα αυτου εν παντι το

اَبُو بَكْرٍ + رَضِيَ + عَنْهُ + اَبُو بَكْرٍ

πω της δε σπο τει ας αυ του

[illegible]
$$\mathcal{Z}_{+} \cup \mathcal{Z}_{-}$$

6.

Τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκοῦ
 Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἀμνην
 Σπῆχ. α' Ἀἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρίον
 αἰνεσὼ Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου
 ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
 ὦσον ἡμᾶς ὦ Ἰεθεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 ψαλλόντας σοὶ ἀλλήλους ἰα

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α
 Σπ'χ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

^M ^Δ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
^M ^Δ
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Γ ^Δ ^{Ζ'}
 τεραν σωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
^Δ ⁺
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^B
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτωσ ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^Χ ^Δ ⁺ ^{Χ'} ^M
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^Χ ^M ^{ΓΔ}
 γι ω Πνευμα τι σωσον η μα α ας

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^Μ
Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β   +
σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ^Γ ^Δ ^Β

σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α α
 + ^Μ
ας ε εκ νε κρω ω ω ω ^Δ ψαλ λον τας
 +
σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ υψους κατηλθες ο ο ευσπλααγ
χνος τα φηνκατε δε ζω τριι η με ε ρον
ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΤΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος Δ' Δι

Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αισχυν τε μεσι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λων δε η σεων φω νας αλ λα προ φθασον
 ως α γα θε εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
 ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΙΖ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **6:16-18; 7:1**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
αμαρτιων και εἰς ζωην την αι
ωνων

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^M
 α μην
Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

(Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.